

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 29. jūnijs),

ar ko paredz atkāpes no atsevišķiem Padomes Direktīvas 2000/29/EK noteikumiem attiecībā uz Horvātijas izcelsmes Vitis L. augiem, izņemot to augļus

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 1920)

(2005/477/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 15. panta 1. punktu,

ņemot vērā Itālijas un Slovēnijas līgumu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Direktīvu 2000/29/EK Kopienā principā nedrīkst ievest Vitis L. augus, izņemot to augļus, kuru izcelsme ir trešās valstīs.

(2) Itālija un Slovēnija ir lūgušas atbrīvojumu no aizlieguma importēt Vitis L. augus, izņemot to augļus, no Horvātijas vai arī paredzēt atkāpi no šā aizlieguma uz ierobežotu laiku, lai specializētām stādaudzētavām dotu iespēju pavairot šos augus pirms to atpakaļizvešanas uz Horvātiju.

(3) Komisija uzskata, ka nepastāv risks augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu izplatībai, ja Horvātijas izcelsmes Vitis L. augiem, izņemot to augļus, piemēro šajā lēmumā paredzētos īpašos nosacījumus.

(4) Tādēļ dalībvalstīm uz ierobežotu laiku jāatļauj ievest to teritorijā šādus augus, kam paredz īpašus nosacījumus.

(5) Minētā atļauja vairs nav derīga, ja tiek konstatēts, ka šajā lēmumā iekļautie īpašie nosacījumi nav pietiekami, lai nepieļautu kaitīgu organismu ieviešanu Kopienā, vai arī tie netiek izpildīti.

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās augu veselības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2000/29/EK 4. panta 1. punkta, saskaņā ar minētās direktīvas III pielikuma A daļas 15. punktu, dalībvalstīm jāatļauj ievest to teritorijā Horvātijas izcelsmes Vitis L. augus (turpmāk tekstā "augi"), izņemot to augļus, kas paredzēti potēšanai Kopienā.

Lai saņemtu atbrīvojumu, papildus Direktīvas 2000/29/EK I un II pielikumā iekļautajiem nosacījumiem augiem piemēro šā lēmuma pielikumā paredzētos īpašos nosacījumus, un tos ievieš Kopienā laikposmā no 2006. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. martam.

2. pants

Dalībvalstis, kuras izmanto atkāpi, kas paredzēta 1. pantā, vēlākais līdz 2006. gada 1. jūlijam Komisijai un citām dalībvalstīm iesniedz:

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2005/16/EK (OV L 57, 3.3.2005., 19. lpp.).

a) informāciju par augu daudzumu, kas ievesti atbilstoši šim lēmumam, un

b) pielikuma 6. punktā minēto detalizēto tehnisko ziņojumu par oficiālajām pārbaudēm.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Visas dalībvalstis, kurās augi pēc ieviešanas to teritorijā vēlāk tiek izmantoti potēšanai, vēlākais līdz 2006. gada 1. jūlijam sniedz Komisijai un citām dalībvalstīm pielikuma 8. punkta b) apakšpunktā minēto detalizēto tehnisko ziņojumu par oficiālajām pārbaudēm un analīzēm.

Briselē, 2005. gada 29 jūnijā.

3. pants

Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par visiem sūtījumiem, kas ievesti to teritorijā saskaņā ar šo lēmumu, taču, kā atklājies vēlāk, šim lēmumam neatbilst.

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Īpašie nosacījumi, kas attiecas uz Horvātijas izcelsmes Vītis L. augiem, izņemot to augļus, kuriem piešķirta 1. pantā paredzētā atkāpe

1. Augi ir *Babić, Borgonja, Dišeča belina, Graševina, Grk, Hrvatica, Kraljevina, Malvazija istarska, Maraština, Malvasija, Muškat momjanski, Muškat ruža porečki, Plavac mali, Plavina-Plavka, Pošip, Škrlet, Teran, Trnjak, Plavac veli, Vugava* vai *Žlahtina* šķirņu pavairošanas materiāls snaudošo pumpuru veidā, kas:
 - a) paredzēti potēšanai Kopienas teritorijā saimniecībās, kas minētas 7. punktā, uz potcelmiem, kas izaudzēti Kopienas teritorijā;
 - b) ievākti potcelmu audzētavās, kas oficiāli reģistrētas Horvātijā. Reģistrēto stādaudzētavu saraksti ir pieejami tām dalībvalstīm, kas izmanto atkāpi, un Komisijai ne vēlāk kā 2005. gada 31. oktobrī. Minētajos sarakstos norāda šķirņu nosaukumus, rindu skaitu, kurās iestādīta minētā šķirne, stādu skaitu rindā katrā stādaudzētavā, ja vien šie augi atzīti par piemērotiem nosūtīšanai uz Kopienu 2006. gadā, saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā lēmumā;
 - c) atbilstoši iepakoti, un uz to iepakojuma skaidri norādīts marķējums, kas ļauj identificēt reģistrēto stādaudzētavu un šķirni.
2. Augiem pievieno fitosanitāro sertifikātu, kas izsniegts Horvātijā saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 13. panta 1. punktu, pamatojoties uz tajā noteiktajām pārbaudēm, kas īpaši apliecina, ka tajos nav minēto kaitīgo organismu:

Daktulosphaira vitifoliae (Fitch),

Xylophilus ampelinus (Panagopoulos) Willems u.c.,

Vīnogulāju *Flavescence dorée*,

Xylella fastidiosa (Well & Raju),

Trechispora brinkmannii (Bresad.) Rogers,

tabakas gredzenplankumainības vīruss,

tomātu gredzenplankumainības vīruss,

krūmmelleņu lapu lāsumainības vīruss,

persiku rozešu mozaīkas vīruss.

Sertifikāta ailē "Papildu deklarācija" sniedz norādi "Šis sūtījums atbilst Lēmumā 2005/477/EK noteiktajiem nosacījumiem".

3. Horvātijas oficiālā augu aizsardzības organizācija nodrošina augu identitāti no to ievākšanas brīža, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, līdz brīdim, kad tie tiek iekrauti izvešanai uz Kopienas teritoriju.
4. Augus ievie caur ievēšanas punktiem, ko šim mērķim izveidojusi dalībvalsts, kurā tie atrodas.

Ievēšanas punktus un Direktīvā 2000/29/EK norādīto par attiecīgo ievēšanas punktu atbildīgās oficiālās iestādes nosaukumu un adresi dalībvalsts iepriekš laikus paziņo Komisijai un pēc pieprasījuma minēto informāciju dara pieejamu citām dalībvalstīm.

Ja augu ievēšana Kopienā notiek citā dalībvalstī, nevis dalībvalstī, kura izmanto atļauju, kas minēta 1. pantā, turpmāk tekstā "atļauja", ievēšanas dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes informē to dalībvalstu atbildīgās oficiālās iestādes, kuras izmanto atļauju, un sadarbojas ar tām, lai nodrošinātu šā lēmuma ievērošanu.

5. Pirms augu ieviešanas Kopienā, ievadēju oficiāli informē par nosacījumiem, kas iekļauti 1. līdz 4. punktā. Minētais ievadējs par katru ieviešanu iepriekš laikus paziņo ieviešanas dalībvalsts atbildīgajai oficiālajai iestādei, un šī dalībvalsts bez kavēšanās nosūta Komisijai šādus paziņojuma datus:

- a) materiāla veidu;
- b) šķirni un daudzumu;
- c) deklarēto ieviešanas datumu un ieviešanas punkta apstiprinājumu;
- d) nosaukumus, adreses un atrašanās vietas 7. punktā minētajām saimniecībām, kurās pumpurus izmantos potēšanai un uzglabās.

Ievadējs informē oficiālās atbildīgās iestādes par visām izmaiņām iepriekš minētajā informācijā, tiklīdz tās ir zināmas.

Attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju par iepriekš minēto informāciju un par visām tajā izdarītajām izmaiņām.

Vismaz divas nedēļas pirms ieviešanas dienas ievadējs paziņo atbildīgajai oficiālajai iestādei, kurā no saimniecībām, kas minētas 7. punktā, augi tiks izmantoti potēšanai.

6. Pārbaudes, attiecīgā gadījumā arī analīzes, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 13. pantu un saskaņā ar šā lēmuma noteikumiem, veic atbildīgās oficiālās iestādes dalībvalstīs, kuras izmanto atļauju, un vajadzības gadījumā sadarbībā ar oficiālajām iestādēm dalībvalstī, kurā augi tiks uzglabāti.

Veicot pārbaudes, dalībvalsts(-is) pārbauda un vajadzības gadījumā veic analīzes attiecībā uz 2. punktā minētajiem kaitīgajiem organismiem. Ja šādi organismi atklāti, par to tūlīt paziņo Komisijai. Attiecīgi rīkojas, lai iznīcinātu kaitīgos organismus un vajadzības gadījumā arī attiecīgos augus.

7. Augus izmanto potēšanai tikai saimniecībās, kas oficiāli reģistrētas un apstiprinātas atļaujas saņemšanai.

Persona, kas paredzējusi izmantot augus potēšanai, iepriekš paziņo saimniecības īpašnieka adresi un vārdu atbildīgajām oficiālajām iestādēm dalībvalstī, kurā atrodas šīs saimniecības.

Ja potēšanas vieta atrodas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kura izmanto atļauju, tās dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes, kas atļauju izmanto, paziņo atbildīgajām oficiālajām iestādēm dalībvalstī, kurā atrodas saimniecība, tās saimniecības nosaukumu un adresi, kurā augi tiks izmantoti potēšanai. Šādu informāciju sniedz laikā, kad saņemts 5. punkta pēdējā daļā minētais iepriekšējais paziņojums no ievadēja.

8. Saimniecībās, kas minētas 7. punktā:

- a) augus, kuros nav konstatēti kaitīgie organismi, kas minēti 2. punktā, var izmantot potēšanai uz Kopienas izcelsmes potcelmiem. Potētajiem augiem vēlāk nodrošina atbilstošus apstākļus piemērotā augsnes substrātā, taču tos neizstāda un tālāk neaudzē uz lauka. Potētajiem augiem jāpaliek saimniecībā līdz brīdim, kad tos nogādā uz galamērķi ārpus Kopienas teritorijas, kā norādīts 9. punktā;

- b) periodā, kas seko potēšanai, augus piemērotā laikā vizuāli pārbauda atbildīgā oficiālā iestāde minētajā dalībvalstī, kurā tie uzpotēti, lai noteiktu, vai nav novērojamas kādu kaitīgo organismu pazīmes vai simptomi. Šādas vizuālas pārbaudes rezultātā kaitīgie organismi, kas izraisījuši kādas pazīmes vai simptomus, jāidentificē ar piemērotu analīžu palīdzību;
 - c) katru potēto augu, kuram a) un b) punktos minēto pārbaūžu vai analīžu laikā tiek konstatēta 2. punktā uzskaitīto kaitīgo organismu klātbūtne, vai kādu citu karantīnas apsvērumu dēļ, nekavējoties iznīcina minētās atbildīgās oficiālās iestādes uzraudzībā.
9. Ikvienu augu, kas rodas sekmīgas potēšanas rezultātā, kas veikta, izmantojot 1. punktā minētos pumpurus, drīkst izvest tikai kā potētu augu ar galamērķi Horvātija. Tās dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes, kura izmanto atļauju, nodrošina, ka ikvienu augu, kurš netiek izvests šādā veidā, oficiāli iznīcina. Veic uzskaiti par to, cik augi ir sekmīgi uzpotēti, cik – oficiāli iznīcināti, un cik – vēlāk izvesti atpakaļ uz Horvātiju. Šo informāciju dara pieejamu Komisijai.
-